

BEVÄRINGSVISA FÖR 1895

Är art-na-nit-ti-fem te Kro-no-berghed jag for mä'
 mo-det u-ti brös-tet å ma-ta-pö-se stor mä'
 vi-ta blå-garns-byx-or å hätt-tan satt på sne' å
 fem riks-da-ler ban-ko å tog-ge-buss bre-ve'.

»Kung Karl den unge hjälte
 han stod i rök å damm.»
 Då sjöng vi hela vägen
 ända tills vi kom fram,
 löktnanten in oss förde
 uti en fin barack,
 å där satt Måns i Broghult
 å Schen och spelte knack.

Må' hiskeliga rätter
 ett bord fullproppat var
 må' krösnamos å plättar
 å fläskpannkak' så rar,
 må' smöret i en bötta
 å stekta lammalår
 å brännvin i en pötta,
 där var fick ta en tår.

Så fick vi uniformer
 med blanka knappar på,
 gevär å kopparflaska,
 bajonett å kniv å sk. .
 Sex öre åt oss, som rökte,
 att köpa sej kardus.
 Tolv styver fick vi alla,
 som bruka tugga snus.

Så fick vi exercera
 å slåss emot varann
 å stampa uti marka,
 så svetten av oss rann.
 Den som var värst att stampa
 fick sig en knapp i väst,
 men den som sist var framme
 fick bums burdus arrest.

Majoren hette Ilksen,
 sergenten hette Bom,
 löktnanten hette Trilsken,
 korpralen hette From.
 Om mej så sa' majoren
 en gång te' löktnant Löv:
 Den där med skälmska minen,
 bestämt ska' heta Räv.

Nu å' de slut må' mötet
 må' skjutning å excis.
 Å ja' kan skjuta bom å prick
 å slåss på alla vis.
 Å solle ryssen komma
 å villa kräma sej,
 så å' då inte farligt,
 för lita blott på mej.